
[NAWOJOWAĆ SIĘ *vb pf*

3 pl m pers praet nawojowali się.

Sł stp, Cn brak.

Pf od „wojować” ‘prowadzić wojnę, walczyć’ z formantem na- + się wyrażającym dosyt i nadmierność:

Zwrot: »do wolej się nawojować«: Gdy iuż wiele oney ziemie Tureckiey (pułtofzyli/ á do wolej fię náwoiowáli/ Szkánderbeg kazał zátřąbić/ áby fię wrócáli ná zad BarlBaz 92 (Linde).

Formacje współrdzenne cf WOJOWAĆ.

FP